

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **R. G.**

dotyczącej wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 marca 2016 r. zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 16 grudnia 2015 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji złożonej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 września 2015 r. ,

na podstawie art. 437 k.p.k.

postanowił

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać prezesowi Sądu Okręgowego w K. w celu ponownego rozpoznania warunków dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę R. G.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego R. G. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 grudnia 2015 r. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej wskazano, że w tej sprawie, orzeczeniem sądu odwoławczego utrzymano w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w K. z dnia 24 czerwca 2015 r., którym orzeczono wobec R. G. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Zatem, stosownie do dyspozycji przepisu art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z § 4, w takiej sytuacji strona procesowa może wnieść kasację na korzyść skazanego jedynie z

powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tej sprawie natomiast, stosownie do poglądu wyrażonego w zaskarżonym zarządzeniu, takich zarzutów nie wskazał autor nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniesionego na korzyść skazanego R. G.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył obrońca skazanego wywodząc, że zamieścił w kasacji zarzut obrazy prawa materialnego, tj. naruszenia przepisu art. 85 § 1 k.k. i uzasadnił go w motywach nadzwyczajnego środka zaskarżenia – wskazując na niewłaściwe – jego zdaniem – określenie rozstrzygnięć stanowiących podstawę orzekania kary łącznej, jak i w konsekwencji – górnej granicy jej wymiaru.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcia do rozpoznania kasacji wniesionej na korzyść skazanego R. G.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego R. G. zasługiwało na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniu zamieszczonemu w motywach zaskarżonego zarządzenia, kasacja sporządzona przez obrońcę skazanego podnosiła zarzut obrazy prawa materialnego, wskazując na naruszenie przepisu art. 85 § 1 k.k. Wprawdzie – w dacie orzekania przez Sąd I instancji – nie istniał przepis art. 85 § 1 k.k. w takiej postaci, jak obecnie, ale funkcjonująca ówczesnie norma art. 85 k.k., wyrażała zasadniczą materialno-prawną podstawą orzekania kary łącznej. Autor kasacji nie dostrzegł niewątpliwie implikacji wypływających ze zmiany stanu prawnego w tym zakresie, choć część motywacyjna skargi mogłaby wskazywać na to, że w istocie domaga się zastosowania nowych reguł łączenia kar, ale jednoznacznie zakwestionował krąg rozstrzygnięć objętych wyrokiem łącznym i kar podlegających połączeniu, a także sposób ich połączenia. W motywach nadzwyczajnego środka zaskarżenia sprecyzowano także konsekwencje, jakie – stosownie do podniesionego zarzutu – miałyby wynikać dla skazanego z przyjętego przez sąd *meriti* sposobu obliczania granic kary łącznej i zidentyfikowania jej składników. Niezależnie od tego na ile wywody zaprezentowane w nadzwyczajnym środku zaskarżenia są trafne i uwzględniają orzecznictwo ugruntowane na tle stanu

prawnego obowiązującego do dnia 1 lipca 2015 r. oraz reguły intertemporalne przyjęte w ustawie z dnia 20 marca 2015 r. nowelizującej Kodeks karny (Dz. U. 2015, poz. 396) - okoliczności te nie rzutują na dopuszczalność wniesienia kasacji i formalne przesłanki decydujące o jej przyjęciu. Uprawnienia prezesa sądu odwoławczego do przeprowadzania kontroli w tym zakresie, wynikające z przepisu art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 1 k.p.k., nie obejmują swym zakresem badania prawidłowego powołania przepisów wskazywanych jako podstawy kasacyjne ani trafności argumentów uzasadniających postawione zarzuty. Ta sfera należy bowiem do oceny zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w zakresie spełnienia formalnych warunków kasacji – niezbędne będzie uwzględnienie powyższy zapatrywań.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

kc